

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 17. martā iesniedza Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas (Lietuva) – UAB “Sveda”/Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-126/14)

(2014/C 175/29)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: UAB “Sveda”

Atbildētāja: Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Ieinteresētā trešā persona: Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pantu var interpretēt tādējādi, ka ar to nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitīt PVN priekšnodokli, kas samaksāts par kapitālieguldījuma mantas izveidošanu vai iegūšanu, kas ir paredzēta tādas kā šajā lietā iecerētās saimnieciskās darbības veikšanai un kura (i) ir tieši paredzēta, lai to bez maksas izmantotu sabiedrība, bet kuru (ii) var atzīt par veidu, kā piesaistīt apmeklētājus vietai, kurā nodokļu maksātājs, veicot savu saimniecisko darbību, ir iecerējis piegādāt preces un/vai sniegt pakalpojumus?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Eiropas Parlaments/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-132/14)

(2014/C 175/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji – I. Liukkonen un L. Visaggio)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 17. decembra Regulu (ES) Nr. 1385/2013, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 850/98 un (EK) Nr. 1224/2009 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1069/2009, (ES) Nr. 1379/2013 un (ES) Nr. 1380/2013 pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību⁽¹⁾;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Parlaments prasa atcelt Regulu (ES) Nr. 1385/2013, ko Padome ir pieņēmusi, kā juridisko pamatu izmantodama LESD 349. pantu.

Parlaments apstrīd šo Padomes juridiskā pamata izvēli, jo LESD 349. pants tiesiski nepamatojot visus veiktos pasākumus, bet tikai dažus no tiem, kas izpaužas kā atkāpes no Savienības tiesību piemērošanas Majotā. Tomēr ar apstrīdēto regulu tiek arī īstenoti jautājumi saistībā ar kopējo zivsaimniecības un sabiedrības veselības aizsardzības politiku, un šo pasākumu pamatojums nav īpaši Majotas ekonomiskā un sociāli strukturālā situācija.

Parlamenta skatījumā attiecīgais tiesību akts tātad esot bijis jāpieņem saskaņā ar dažādiem jautājumiem, kas tajā aplūkoti, pamatojoties uz LESD 43. panta 2. punktu, 168. panta 4. panta b) apakšpunktu un LESD 349. pantu kopā, nevis tikai pamatojoties uz šo pēdējo minēto pantu.

⁽¹⁾ OV L 354, 86. lpp.

Prasība, kas celta 2014. gada 21. martā – Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-133/14)

(2014/C 175/31)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Lyal, W. Mölls un D. Martin)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Padomes 2013. gada 17. decembra Direktīvu 2013/64/ES, ar ko groza Padomes Direktīvas 91/271/EEK un 1999/74/EK, un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/60/EK, 2006/7/EK, 2006/25/EK un 2011/24/ES pēc Majotas statusa maiņas attiecībā uz Eiropas Savienību ⁽¹⁾;
- atstāt spēkā Direktīvu 2013/64/ES līdz stāties spēkā jauna direktīva ar atbilstošu juridisko pamatu;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija prasa atcelt Direktīvu 2013/64/ES, kuru Padome pieņēma, kā juridisko pamatu izmantojot LESD 349. pantu.

Komisija pārmet Padomei, ka tā ir pieņēmusi šo direktīvu, kaut arī Komisija piedāvāja balstīt šo tiesību aktu uz nozares juridiskajiem pamatiem, proti, LESD 43. panta 2. punktu, 114. pantu, 153. panta 2. punktu, 168. pantu un 192. panta 1. punktu.

Tā uzskata, ka atbilstoši apstrīdētās direktīvas mērķim LESD 349. pants nevar tikt likumīgi izmantots kā juridiskais pamats. LESD 349. pants ir piemērojams tikai tad, ja ir runa par atkāpi no principa par primāro tiesību piemērošanu visattālākajiem reģioniem, kā tas ir noteikts LESD 355. panta 1. punktā. Taču ar attiecīgo direktīvu, neatkāpjoties no Līgumiem, var pielāgot vienīgi sekundāros tiesību aktus, lai reaģētu uz situāciju, kāda radusies Majotas statusa maiņas rezultātā. Šādu interpretāciju apstiprinātu ne tikai LESD 349. pants, bet arī Līguma juridisko pamatu sistēma, kā arī šī panta vēsturiskā izcelsme.

⁽¹⁾ OV L 355, 8. lpp.